

HØRINGSNOTAT

UTKAST TIL ENDRINGER I EKOMLOVEN, EKOMFORSKRIFTEN OG GEBYRFORSKRIFTEN

1. EKOMLOVEN

1.1 § 1-3 Geografisk virkeområde

Første ledd skal lyde:

Loven gjelder også for norske skip og luftfartøy og for anlegg og innretninger av enhver art med tilknytning til petroleumsvirksomhet *eller for utnyttelse av fornybare energiresurser* på kontinentalsokkelen.

Merknad til § 1-3 første ledd

Det geografiske virkeområdet for loven foreslås endret slik at loven også dekker anlegg og innretninger for utnyttelse av fornybare energiresurser på kontinentalsokkelen. Med fornybare energiresurser menes for eksempel vind, bølger og tidevann. Myndighetene har mottatt noen forespørsler om frekvensbruk ved slike anlegg og innretninger, og virkeområdet foreslås utvidet for å kunne gi slike tillatelser.

Tillatelsen til energiproduksjonsanlegget gis av olje- og energidepartementet etter lov 4. juni 2010 nr. 21 om fornybar energiproduksjon til havs (havenergilova). Etter havenergilova § 1-2 andre ledd gjelder loven på norsk sjøterritorium utenfor grunnlinjene og på kontinentalsokkelen.

1.2 § 2-4 Leveringsvilkår

Nytt annet ledd skal lyde:

Tilbyder av offentlig telefontjeneste skal ved inngåelse, endring eller opphør av avtalen sikre at sluttbruker er entydig identifisert.

Merknad til § 2-4 annet ledd

I gjeldende regulering fremgår plikten til entydig identifikasjon av ekomforskriften § 6-2. Departementet foreslår å gjøre plikten generell gjennom å lovfeste tilbyders plikt til å sikre entydig identifikasjon av sluttbrukere ved inngåelse, endring og opphør av avtale.

Problemstillingen vedrørende entydig identifikasjon har særlig vært knyttet til forhåndsbetalte mobiltelefonitjenester (kontantkort). Stikkprøver gjennomført av Post- og teletilsynet har avdekket at tilbydernes registreringsrutiner ikke i tilstrekkelig grad forhindret registrering av fiktive navn og adresser. Departementet anser det som viktig å generelt legge til rette for en hensiktsmessig grad av identifisering overfor dem man kommuniserer med. Dette har blant annet betydning for problemstillinger knyttet til politiets behov for korrekt informasjon om sluttbruker i etterforskningsøyemed, opprinnelsesmarkering, identitetstyveri, bestilling av tjenester i andres navn, oppsigelse og endring av andres avtaleforhold, anonym telefonsjikaner, anonym mobbing med videre. Et generelt krav til "entydig identifikasjon" av sluttbruker ved inngåelse, endring og opphør av avtale vil etter departementets syn bidra til å redusere omfanget av slikt misbruk.

Begrepet "entydig identifikasjon" er ikke definert i lov eller forskrift, men kravet til notoritet vil være sentralt ved vurderingen om oppfyllelse av kravet. Som oftest vil identifikasjonskravet innebære fremleggelse av legitimasjon ved salgssted eller kontroll mot folkeregistrerte opplysninger i kombinasjon med en ordrebekreftelse sendt til folkeregistrert adresse, men kan også oppfylles gjennom bekreftelse av kjennskap. Ved bekreftelse av kjennskap vil det i så fall måtte fremgå klart hvem som går god for identifiseringen. Gjennom forskrift vil departementet senere kunne klargjøre innholdet i plikten nærmere.

1.3 § 2-6 Anrop til nødmeldingstjeneste og geografisk lokalisering av nødanrop

§ 2-6 første ledd skal lyde:

Anrop til nødetatens nødmeldingstjeneste skal kunne foretas fra alle terminaler tilknyttet offentlig telefontjeneste og *SMS-tjeneste*.

Merknad til § 2-6 første ledd

Departementet foreslår en endring og utvidelse av tilbydernes plikt til å formidle anrop til nødetatens nødmeldingstjeneste. Det foreslås at plikten utvides til også å omfatte en plikt til å formidle nødanrop via SMS. Plikten foreslås å omfatte alle tilbydere av offentlig mobiltelefonitjeneste. Det kan være aktuelt å begrense tilgangen til en slik tjeneste til brukere med spesielle behov, for eksempel døve og hørselshemmede. Som det også fremgår av merknadene til § 2-6 i Ot.prp. 58 (2003-2004) kommer det et økende antall nødanrop fra mobiltelefoner, og disse brukerne har i dag ikke mulighet for å formidle behov for assistanse via mobiltelefon og direkte til nødsentral på samme måte som andre brukere. Disse brukerne vil derfor være bedre i stand til å kontakte nødetatene dersom det er mulig å gjøre dette med en SMS-melding. En slik melding vil måtte gå til et forhåndsdefinert nummer, slik at mottakerne av nødmeldingen kan fange den opp så raskt som mulig og få opprettet nødvendig kontakt for videre assistanse.

1.4 § 2-14 Installatør

Annet ledd skal lyde:

Eier og tilbyder av tilgang til elektronisk kommunikasjonsnett skal nytte installatør som nevnt i første ledd ved installasjon, vedlikehold og sammenkopling av nett.

Merknad til § 2-14

Departementet foreslår av hensyn til sammenhengen i reguleringen at det presiseres i loven at plikten til å benytte autorisert installatør også gjelder netteier, i tillegg til tilbyder av elektroniske kommunikasjonsnett. Netteiers plikt til å benytte autorisert installatør fremgår i gjeldende rett av ekomforskriften § 9-6. Hensynet bak forslaget om endring i § 2-14 er å sikre at også private elektroniske kommunikasjonsnett holder tilstrekkelig god kvalitet for alminnelig bruk, og ikke konstrueres på en måte som setter liv og helse i fare.

1.5 § 6-6 Satellittbaneposisjoner

§ 6-6 overskrift skal lyde:

§ 6-6 Satellittnettverk

Første ledd skal lyde:

Etter anmodning skal myndigheten på åpne, transparente, objektive og ikke-diskriminerende vilkår gjennomføre innmelding av *satellittnettverk* til internasjonalt register.

Merknad til § 6-6

Begrepet *satellittbaneposisjoner* er mest brukt for geostasjonære satellitter. Innmeldinger til ITU (Den internasjonale teleunion) gjøres imidlertid også for andre enn geostasjonære satellitter, og ordlyden i gjeldende bestemmelse synes å være noe for snever. Departementet foreslår derfor at man både i overskriften og i første ledd endrer ordlyden til satellittnettverk.

1.6 § 6-7 Regressansvar for skade voldt av romgjenstand

Annet ledd skal lyde:

Den som *direkte* anmoder om *oppskyting av romgjenstand* må stille sikkerhet gjennom forsikring eller garanti for erstatningsforpliktelse som den norske stat kan pådra seg etter internasjonal overenskomst som Norge har sluttet seg til.

Tredje ledd oppheves.

Merknad til § 6-7

I gjeldende § 6-7 *annet ledd* har det vist seg å være behov for å gjøre en endring i lovteksten for å gjøre ordlyden mer presis. Slik gjeldende § 6-7 annet ledd er utformet kan denne leses som at erstatningsansvar kan inntre for innmelding av satellittnettverk. En slik tolkning er imidlertid ikke korrekt. For at Norge skal kunne stilles ansvarlig for skade voldt av romgjenstand må Norge defineres som "launching state". Norge vil være å anse som "launching state" dersom et norsk selskap eller staten går til direkte innkjøp av en oppskytning eller dersom oppskytningen blir utført fra norsk jord eller på et norsk anlegg. Alternativt vil Norge gjennom å inngå kontrakt med andre stater om en oppskyting (for eksempel fra en annen stats grunn) kunne bli å anse som "launching state" dersom det avtales kontraktspartene i mellom at Norge skal stå som "launching state". Å melde inn et satellittnettverk til ITU (Den internasjonale teleunion) gir ikke status som "launching state", og dermed ingen erstatningsforpliktelser i denne sammenheng. Det er således heller ikke behov for å kunne kreve regress i slike tilfeller. På denne bakgrunn foreslår departementet å endre ordlyden i § 6-7 annet ledd første setning og erstatte "...anmoder om innmelding av satellittbaneposisjon..." med "...direkte anmoder om en oppskytning av romgjenstand...."

Tredje ledd foreslås opphevet med bakgrunn i de endringer som foreslås i bestemmelsens annet ledd. Med klargjøringen av at den norske stat ikke kan komme i erstatningsansvar i forbindelse med innmelding til ITU faller behovet for å gi forskrifter om sikkerhetsstillelse bort. Bestemmelsen i tredje ledd kan derfor oppheves.

1.7 § 10-13 Overtredelsbot

§ 10-13 overskriften skal lyde:

§ 10-13 Overtredelsesgebyr

§ 10-13 første ledd skal lyde:

Myndigheten kan pålegge fysisk person eller et foretak *overtredelsesgebyr* dersom personen, foretaket eller noen som handler på vegne av foretaket forsettlig eller uaktsomt

1. overtrer § 2-2 første ledd, §§ 2-4 til 2-10, § 2-14, § 4-1 tredje ledd, § 4-2 første eller tredje ledd, § 4-3 første ledd, § 4-4 *femte* eller *sjette* ledd, § 4-5 annet ledd, § 4-6 tredje ledd, § 4-7 tredje ledd, § 4-8 annet eller sjette ledd, §§ 4-13, 6-2, § 7-1 annet ledd, § 7-3 første ledd, § 7-4 første ledd, § 8-1 annet ledd eller § 10-4

2. overtrer forskrift gitt med hjemmel i §§ 2-1 til 2-9, § 2-10 *tredje* og *femte* ledd, § 2-12, § 2-14, §§ 4-1 til 4-8, § 4-9a, §§ 4-14, 5-1, 6-2, 6-5, §§ 7-1 til 7-4, §§ 8-1, 10-3 eller 10-5

3. overtrer enkeltvedtak fastsatt med hjemmel i §§ 2-3 til 2-5, § 2-7a annet ledd, § 2-10 annet ledd, § 4-1, § 4-2 annet ledd, § 4-4 første til fjerde ledd, § 4-5 første ledd, § 4-6 første, annet eller fjerde ledd, § 4-7 første eller annet ledd, § 4-8 første eller tredje til femte ledd, § 4-9a første ledd §§ 4-10, 5-3, 6-2, § 6-5 annet ledd eller §§ 7-2, 7-5, 8-1, 10-4, 10-6 eller 10-10

4. overtrer beslutning fastsatt med hjemmel i § 10-3

5. gir uriktige eller ufullstendige opplysninger til *myndigheten*

6. *medvirker til overtredelser i nr. 1 til 5.*

Merknad til § 10-13

Til overskriften:

Det foreslås å endre overskriften fra "overtredelsesbot" til "overtredelsesgebyr." Forslaget innebærer også at begrepet endres i selve lovbestemmelsen.

Begrepet "overtredelsesbot" bør etter departementets syn av samordningshensyn endres til "overtredelsesgebyr". Samme type begrep bør brukes på samme type administrative sanksjon som i konkurranseloven, markedsføringsloven og kringkastingsloven, hvor tilsvarende sanksjon er benevnt overtredelsesgebyr. Gjennom en konsekvent begrepsbruk sikrer man at det ikke oppstår tvil om hvilken type forvaltningstiltak lovgiveren har ment å gi hjemmel for. Det vises også NOU 2003:15 Fra bot til bedring punkt 11.3.2.1, hvor Sanksjonsutvalget anbefaler bruk av begrepet overtredelsesgebyr for denne type sanksjoner.

Til første ledd nr. 1:

Der foreslås enkelte redaksjonelle endringer som følge av at det i § 4-4 er foreslått et nytt fjerde ledd og at §§ 4-11 og 4-12 er foreslått opphevet.

Ny § 2-4 annet ledd og ny § 2-7a vil inngå i det sanksjonsregulerte spennet fra §§ 2-4 til 2-9 som angitt i eksisterende første ledd nr. 1. Videre foreslår departementet at overtredelse av revidert § 2-10 om sikkerheten i elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester som i høringen av 23. juni 2010 er foreslått knyttet opp mot en generell minstestandard for sikkerhet, også inkluderes i første ledd nr. 1 slik at overtredelse kan sanksjoneres med overtredelsesgebyr.

Til første ledd nr. 2:

Det foreslås også her redaksjonelle endringer som følge av at §§ 4-11 og 4-12 er foreslått opphevet. Videre foreslås det at overtredelse av forskriftsbestemmelser gitt i medhold av ny § 2-4 annet ledd og ny § 2-7a vil inngå i det sanksjonsregulerte spennet av forskrift gitt med hjemmel i §§ 2-1 til 2-9 som angitt i eksisterende første ledd nr. 2. Det foreslås også at for å sikre oppfyllelse av forskrift gitt med hjemmel i utkastet til ny § 4-9a om funksjonelt skille kan det ilegges overtredelsesgebyr etter nr. 2.

Departementet foreslår i tillegg å oppheve vilkåret i § 10-13 første ledd nr. 2 om at det ved overtredelse av forskrift bare kan ilegges overtredelsesgebyr når det i forskrift er fastsatt at overtredelse av den aktuelle bestemmelse medfører overtredelsesgebyr. Etter en nærmere vurdering er departementet kommet til at vilkåret i praksis fremtrer som lite hensiktsmessig og synes ikke å være i overensstemmelse med behovet for et fleksibelt sanksjonsapparat, jf. Ot.prp. nr. 72 (2006-2007).

Til første ledd nr. 3

Overtredelse på enkeltvedtak gitt i medhold av § 2-4 annet ledd foreslås å inngå i det sanksjonsregulerte spennet av enkeltvedtak gitt med hjemmel i §§ 2-3 til 2-5 som angitt i eksisterende første ledd nr. 3. Videre foreslås det at bestemmelsen også omfatter enkeltvedtak gitt i med hjemmel i ny § 2-7a annet ledd. Departementet mener det er viktig at eventuelle brudd på enkeltvedtak gitt i medhold av denne bestemmelsen kan sanksjoneres. Dette begrunnes med at det bør være like sanksjonsmuligheter av pliktsubjekter etter enkeltvedtak som pliktsubjekter som følger av lov eller forskrift. Videre bør økte krav til lagringen som følge av enkeltvedtak kunne sanksjoneres på lik linje med forskriftsfaste krav til lagringen. For å sikre oppfyllelse av forpliktelsen i utkastet til ny § 4-9a om funksjonelt skille foreslås i tillegg at det kan ilegges overtredelsesgebyr for brudd på enkeltvedtak fattet i medhold § 4-9a.

Til første ledd ny nr. 6:

Overtredelsesgebyr er et virkemiddel for å sikre etterlevelse av lovreglene. Praksis har vist at det er et behov for en hjemmel til å ilegge overtredelsesgebyr også for medvirkning. Spesielt har dette behovet vist seg i tilknytning til ulovlig frekvensbruk. Etter dagens regulering kan det bare ilegges gebyr etter § 10-13, jf. § 6-2, overfor brukeren av frekvensen. I tilfeller hvor brukeren av frekvensen har mottatt radioutstyr av en distributør, leverandør eller annen lignende aktør og har aktsom grunn til å tro at frekvensbruken er i henhold til regelverket gir ikke gjeldende § 10-13 hjemmel til å ilegge noen av de nevnte overtredelsesgebyr. Departementet mener at det er uheldig at det ikke kan reageres med overtredelsesgebyr i slike tilfelle, som for eksempel kan lede til alvorlige forstyrrelser av viktige samband hos brannvesen og AMK-sentral. Departementet mener at et medvirkningsansvar vil gi myndigheten et mer effektivt virkemiddel for å hindre ulovlig frekvensbruk.

Medvirkningsbestemmelsen bør gjøres generell og ikke bare knyttes til ulovlig bruk av frekvenser eller annet spesielt angitt forvaltningsområde. Det vises til at eksisterende straffebestemmelse i ekomloven § 12-4 også rammer medvirkning, og at en lignende hjemmel for eksempel er gitt i konkurranseloven § 39 første ledd bokstav g.

1.8 § 12-1 Gebyr og § 12-2 Vederlag

§12-1 fjerde ledd skal lyde:

Pålegg om gebyr er tvangsgrunnlag for utlegg. *Manglende innbetaling kan føre til tilbakekall av tillatelse gitt i medhold av loven eller forskrift fastsatt med hjemmel i loven.*

§ 12-2 annet ledd skal lyde:

Krav om vederlag er tvangsgrunnlag for utlegg. *Manglende innbetaling kan føre til tilbakekall av tillatelse gitt i medhold av loven eller forskrift fastsatt med hjemmel i loven.*

Merknad til §§ 12-1 og 12-2

Det har i praksis vist seg å være behov for at ekomloven §§ 12-1 og 12-2 inneholder en tydelig hjemmel til å kunne kalle tilbake tillatelser gitt i medhold av loven eller forskrift fastsatt med hjemmel i loven ved manglende innbetaling av gebyr eller vederlag (avgift). Dette har særlig vist seg ved manglende betaling av frekvenstillatelser, men er ikke begrenset til dette forvaltningsområdet.

Hjemmelen for tilbakekall av frekvenstillatelse ved manglende innbetaling av gebyr følger i dag av forskrift 21. februar 2005 nr. 168 om gebyr til Post- og teletilsynet (gebyrforskriften) § 21. Videre gir ekomloven § 10-8 kompetanse til å kalle tilbake tillatelser på visse vilkår. Det vil etter departementets oppfatning være mer oversiktlig om en eksplisitt hjemmel for tilbakekall av tillatelse inntas i bestemmelsene som gir hjemmel for å kreve gebyr og avgift. Kompetansen til å tilbakekalle tillatelser foreslås derfor tatt inn i §§ 12-1 og 12-2. Bestemmelsene foreslås gjort generelle og gjelder alle tillatelser som gis etter ekomlovgivningen.

2. EKOMFORSKRIFTEN

Ny § 6-2a *Krav til opplysninger for geografisk lokalisering av nødanrop*

Ny § 6-2a skal lyde:

Opplysninger for geografisk lokalisering av nødanrop skal som et minimum innholde
1. telefonnummer

2. sluttbrukers eventuelt registrert brukers etternavn, fornavn og mellomnavn eller firmanavn, og
3. registrert adresse

For anrop fra mobiltelefon skal i tillegg til opplysningene i første ledd sanntidsinformasjon om mobilterminalens geografiske lokalisering overføres til nødetatene. Nøyaktigheten skal minst tilsvare den en oppnår ved å kombinere basestasjonens faktiske dekningsområde, sektorangivelse og beregning av terminalens avstand fra basestasjonen (timing advance).

For anrop fra aksessuavhengig IP-telefon skal det i tillegg til opplysningene i første ledd opplyses at overført adresse, jf. første ledd nr. 3, kan avvike fra faktisk lokasjon.

Merknad til ny § 6-2a

Forslaget til ny § 6-2a må ses i sammenheng med den foreslåtte endringen av ekomloven § 2-6 tredje ledd og at det i praksis har vist seg å være et behov for en nærmere klargjøring av hva som skal forstås med "nødvendige opplysninger om geografisk lokalisering av nødanrop".

Første ledd er en klargjøring av gjeldende praksis med hensyn til hvilke opplysninger som anses som "nødvendige opplysninger for geografisk lokalisering av nødanrop".

Annet ledd angir tilleggskrav for mobiltelefonianrop. Departementet er kjent med at enkelte tilbydere i deler av sitt nett lenge har kunnet tilby mer presis sanntidsinformasjon om mobilterminalens geografiske lokalisering enn de andre mobiltilbyderne. Årsaken til dette er at det er lagt til rette for funksjonalitet i nettet som muliggjør sektorangivelse og beregning av terminalens avstand fra basestasjonen (timing advance). Basestasjonenes dekningsområde kan visualiseres på kart ved bruk av de beregninger og målinger mobiltilbyderne allerede gjør i dag. Slike "dekningskart" oppdateres jevnlig, og det antas som rimelig å kreve at mobilnettilbyderne gjør slik informasjon tilgjengelig for nødetatene.

Sluttbrukere bør sikres så nøyaktig geografisk lokalisering av nødanrop som mulig. Videre er det et sterkt ønske fra nødetatene om at nøyaktigheten på den geografiske posisjonen bedres, hvilket vil få direkte positive konsekvenser for etatenes evne til å gi nødstedte den nødvendige hjelp raskest mulig. Departementet foreslår på denne bakgrunn å fastsette den nøyaktigheten man kan få ut ved å kombinere basestasjonens faktiske dekningsområde, sektorangivelse og beregning av terminalens avstand fra basestasjonen (timing advance) som et minstekrav til de geografiske opplysningene som skal overføres i forbindelse med mobiltelefonanrop til nødmeldetjenesten. Mobiltilbyderne kan selv velge hvilke tekniske løsninger de vil benytte for å øke nøyaktigheten på de geografiske opplysningene, så lenge nivået ovenfor oppnås. Minstekravet til nøyaktighet med hensyn til mobilterminalens posisjon vil kunne skjerpes i takt med den teknologiske utviklingen, for eksempel ved innføring av metoder basert på mobilterminalens GPS.

Tredje ledd er i praksis et krav som har blitt stilt til tilbydere av aksessuavhengig IP-telefoni i flere år. Bakgrunnen for kravet er at slike tjenester er potensielt nomadiske og at tjenestene leveres over infrastruktur som tilbyderen av aksessuavhengig IP-telefoni ikke har kontroll over. Departementet foreslår nå å gjøre kravet til en del av forskriften. Kravet vil kunne skjerpes eller endres som en følge av fremtidige standardiserte løsninger.

3. GEBYRFORSKRIFTEN

§ 17 Gebyr for autorisert installatør skal lyde:

§ 17 Gebyr for autorisert *verksemd*

Samla gebyr etter § 14 - § 16 og § 18 skal trekkjast frå beløpet etter § 1 andre ledd nummer 3. Gebyret for kvar autorisasjon vert då beløpet som følgjer av første punktum, dividert på det samla talet på *autorisasjonar*.

Merknad til § 17

Post- og teletilsynet har utarbeidet et forslag til ny forskrift om autorisasjon for virksomhet som utfører installasjon og vedlikehold av elektronisk kommunikasjonsnett.¹ Forskriften har vært på høring, og arbeidet er i ferd med å sluttføres. Den mest sentrale endringen i ny autorisasjonsforskrift er at kategoriene teleinstallatør, radioinstallatør og kabel-TV-installatør er slått sammen til å bli en autorisasjonstype. Den nye forskriften nødvendiggjør en endring av ordlyden i gebyrforskriften § 17. I praksis er de foreslåtte endringene av redaksjonell karakter.

Det foreslås at begrepet "autorisert installatør" foreslås erstattet med "autorisert verksemd" i overskriften. Det er hensiktsmessig og forutberegnlig at gebyrforskriften og autorisasjonsforskriften anvender de samme begrepene.

Det foreslås å oppheve siste del av siste punktum i § 17. Bakgrunnen for dette er at det ved fastsettelse av ny autorisasjonsforskrift vil bli endringer i gjeldende autorisasjonskategorier. Fra dette tidspunkt vil ikke kategoriene teleinstallatør, radioinstallatør og kabel-TV-installatør eksistere som egne autorisasjonskategorier. Forslaget til endring av § 17 vil innebære samsvar mellom begrepene i begge forskriftene.

¹ Se forlag til ny forskrift, høringsbrev og høringsuttalelser på www.npt.no (http://www.npt.no/portal/page/portal/PG_NPT_NO_NO/PAG_NPT_NO_HOME/PAG_OMPT_PUBLIKASJONER/horinger?menuid=11760).

Endringsforslaget vil også være dekkende også for de installatører som ikke går over i en annen kategori i henhold til overgangsordningen. Inntil den nye autorisasjonsforskriften trer i kraft, vil ordlyden slik den er foreslått her likevel være dekkende for gjeldende regelverk.

4. ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER:

Utvidelsen av ekomlovens virkeområde, jf forslag til endring i § 1-3, vil kunne medføre noe økte omkostninger for så vel næringsdrivende som staten i forbindelse med søknad om frekvenstillatelser. Omkostningene for næringslivet må antas å bli uvesentlige i forhold til etableringskostnadene for øvrig. Eventuelle økte kostnader til søknads- og frekvensforvaltning for staten vil bli dekket av gebyr.

Forslaget om å utvide mobiltilbydernes plikt til å formidle anrop til nødetatenes nødmeldingstjeneste via SMS vil etter departementets syn kun føre til begrensede etableringskostnader for mobiltilbyderne.

Forslaget om tilleggskrav for mobiltelefoni for å få på plass funksjonalitet i nettet for å sikre presis sanntidsinformasjon om mobilterminalens geografiske lokalisering vil føre til kostnader for tilbydere med eget mobilnett som mangler slik funksjonalitet i dag. Fordi det legges opp til at mobiltilbyderne selv kan velge hvilke tekniske løsninger de vil benytte for å øke nøyaktigheten på de geografiske opplysningene er det ikke mulig å tallfeste kostnadene eksakt. Post- og teletilsynet har imidlertid på vegne av departementet innhentet informasjon som anslår kostnader for hver mobiltilbyder med eget mobilnett, basert på kjente tekniske løsninger, til å bli ca 6 millioner. Etter departementets syn vil samfunnsnytten overstige kostnadene ved implementering av kravene.

For autorisasjoner vil det ilegges gebyr for hver enkelt autorisasjon etter den nye forskriften på samme måte som etter den gamle. En ordlydsendring vil derfor ikke føre til andre rutiner, eller kreve noen annen form for administrasjon enn slik gebyr blir ilagt i dag. Når det gjelder gebyrinntekter så vil den gruppen autoriserte som i dag har autorisasjoner i flere ulike kategorier, kunne merke en endring. Mange av disse virksomhetene vil kunne redusere antallet autorisasjoner, og derav sine gebyrkostnader. Dette vil være en fordel for virksomhetene det gjelder. Slik Post- og teletilsynet ser det vil imidlertid dette ha marginal effekt på gebyrinntektene. Endringen fører med andre ord heller ikke her til nevneverdige økonomiske og administrative konsekvenser.

For øvrig kan vi ikke se at forslagene vil ha administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning.